

Všechna tvoje slova

Vojta Kidák Tomáško

Všechna tvoje slova uložil jsem do krabic,
přečtu si je znova, až nebudu dělat nic.
Až nebudu mladej, ale ohnutej a slabej
a do kafe si občas cvaknu rum.
Přestanu se holit a do senátu volit,
přestanu mít patent na rozum.

Ani tobě holka, šminky nevybrousí tvář,
potichu si broukám a říkám jestli vzpomínáš.
Jak jsi byla mladá, napjatá a dravá
šampaňský nám teklo po bradách.
Všude samí známí, večírky a flámy,
a krásný kytky v cizích zahradách.

Každou tvou větu naučím se nazpaměť
do písniček vpletu, i když budu prapraděd.
Vůně starých hříchů už nám bude k smíchu
k smíchu jako strašidelnej hrad,
a i když jsem byl převít v jednom nechci slevit,
až do morku kostí tě mám rád.